ליקוטי עצות — וידוי דברים

וּדוּי דְּבָרִיםא. עַל־יְדֵי וּדוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד חָכָם הָאֱמֶת, עַל־יְדֵי זֶה מַעֲלֶה בְּחִינַת מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה לְשׁוֹרְשָׁהּ, וְעַל־יְדֵי זֶה מְבַטֵּל מֶמְשֶׁלֶת הָעַכּוּ"ם, וְעַל־יְדֵי זֶה זוֹכֶה לֵידַע שֶׁכָּל מְאֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ וִיבָרֵךְ עַל הַכֹּל "הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב", שֶׁזֹּאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא: (לק"א סי' ד' אות ג')

ב. עֲוֹונוֹתָיו שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים עַל עַצְמוֹתָיו, וְעַל־יְדֵי וּדוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד חָכָם יוֹצֵא מֵעַצְמוֹתָיו הַצְּרוּפִים רָעִים שֶׁל הָעֲוֹונוֹת שֶׁהָיוּ חֲקוּקִים עֲלֵיהֶם, וּמוֹחֲלִין וּמְכַפְּרִים לוֹ כָּל עֲוֹונוֹתָיו (עֵין תְּשׁוּבָה אוֹת א'): (שם ה')

ג. קֹדֶם שֶׁהִתְוַדָּה וְסִפֵּר כָּל לִבּוֹ לִפְנֵי הַתַּלְמִיד חָכָם, אַף עַל פִּי שֶׁהָיָה אֵצֶל הַתַּלְמִיד חָכָם וְנָתַן לוֹ מָמוֹן, עֲדַיִן אֵינוֹ יוֹדֵעַ בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ הוּא מְהַלֵּךְ, כִּי יֵשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ דַּרְכֵי מָוֶת. אֲבָל עַל־יְדֵי וּדוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד חָכָם, עַל יְדֵי זֶה הַתַּלְמִיד חָכָם מַדְרִיךְ אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר לְפִי שׂרֶשׁ נִשְׁמָתוֹ וְנִתְתַּקֵּן הַכֹּל: (שם אות ח')

ד. בְּכָל פַּעַם שֶׁבָּא אֵצֶל הַתַּלְמִיד חָכָם יְסַפֵּר לְפָנָיו כָּל לִבּוֹ, וְעַל־יְדֵי זֶה אַתָּה נִכְלָל בָּאֵין סוֹף: (שם אות ט')

ה. צָרִיךְ לְפָרֵט אֶת הַחֵטְא, כִּי צְרִיכִין לְהִתְוַדּוֹת בְּדִבּוּרִים דַּוְקָא בְּכָל פַּעַם עַל כָּל מַה שֶּׁעָשָׂה. וְיֵשׁ לָזֶה מְנִיעוֹת רַבּוֹת, לִפְעָמִים נִשְׁכַּח מֵאִתּוֹ הַחֵטְא, וְיֵשׁ שֶׁיִּכְבַּד עָלָיו מְאֹד וְקָשֶׁה לוֹ לְהוֹצִיא הַדִּבּוּר לְהִתְוַדּוֹת וְעוֹד מְנִיעוֹת רַבּוֹת. וְהַתִּקּוּן לָזֶה לִשְׁמֹחַ הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה, כְּגוֹן חֲתֻנָּה שֶׁל מִצְוָה אוֹ שְׂאָר מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, שֶׁיִּתְגַּבֵּר לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, עַד שֶׁיְּרַקֵּד הַרְבֵּה מֵחֲמַת שִׂמְחָה. עַל־יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהִתְוַדּוֹת בְּדִבּוּרִים. וְעַל־יְדֵי־זֶה יְתַקֵּן פְּגַם חֲטָאָיו: (לק"א סי' קע"ח)